

Holiness to the Lord in Everyday Life

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Herralte pyhittäytyminen päivittäisessä elämässä

Vanhin Gerrit W. Gong
kahdentoista apostolin koorumista

October 2024 general conference

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other.

Our recent Gong family reunion included a fun talent show, complete with a dad jokes contest.

But this contest was unusual. On one team was Grandpa (me) and two of the grandchildren, ages 12 and 11. On the other team was an artificial intelligence (AI) program prompted by a cousin to tell dad jokes in the style of Gerrit W. Gong. Grandpa Gerrit Gong versus AI Gerrit Gong.

The grandchildren and I went first.

What do you call a dinosaur who crashes his car? Tyrannosaurus Wrecks.

AI Gerrit Gong was instructed—think like Gerrit W. Gong. Talk like him.

AI Gerrit Gong—“Here is a dad joke as if spoken by Gerrit W. Gong, embracing his warm, thoughtful, and uplifting style: Why did the humble tree make people smile? Because it was rooted in love and reached out with branches of kindness. Like that tree, we too can find strength in our roots and joy in extending kindness to others.”

Well, what do you think? That’s why they’re called dad jokes.

All around us are opportunities to laugh, delight, see with grateful eyes. Ours is a gospel of joy and holiness in everyday life. Holiness sets things apart for sacred purpose. But holiness also invites us to infuse daily living with the sa-

Herralte pyhittäytyminen tekee päivittäisestä elämästä pyhää. Se vie meitä lähemmäksi Herraa ja toisiamme ja tekee meistä onnellisempia.

Viimeisimpään Gongien perhetapaamiseen kuului hauska kykykilpailu, jonka täydensi isävit-sikilpailu.

Tämä kilpailu oli kuitenkin epätavallinen. Ensimmäisessä joukkueessa oli isoisä (minä) ja kaksi lastenlasta, 12- ja 11-vuotiaat. Toisessa joukkueessa oli tekoälyohjelma, jota yksi serkuk-sista kehotti kertomaan isävitsejä Gerrit W. Gon-gin tyyliin. Isoisä Gerrit Gong vastaan tekoäly Gerrit Gong.

Ensimmäisenä vuorossa olimme lastenlapset ja minä.

Miksi kutsutaan dinosaurusta, joka ajaa au-tolla kolarin? Tyrannosaurus Romureksiksi.

Tekoäly Gerrit Gongia ohjeistettiin ajatte-lemmaan kuin Gerrit W. Gong. Puhumaan kuten hän.

Tekoäly Gerrit Gong – ”Tässä on isävit-si, kuten se kerrottaisiin Gerrit W. Gongin läm-minhenkisellä, harkitulla ja kohottavalla tavalla: Miksi nöyrä puu saa ihmiset hymyilemään? Koska sen juuret ovat rakkaudessa ja se kurottuu muiden puoleen ystävällisyyden oksilla. Tuon puun tavoin mekin voimme saada voimaa juuris-tamme ja tuntea iloa, kun osoitamme ystävälli-syyttä muille.”

No, mitä mieltä olette? Siksi niitä kutsutaan isävitseiksi.

Kaikkialla ympärillämme on tilaisuuksia nauraa, iloita, nähdä kiitollisin silmin. Meillä on ilon ja pyhyyden evankeliumi päivittäisessä elämässä. Pyhittäminen erottaa asioita pyhään tarkoitukseen. Mutta pyhittäytyminen kutsuu

cred—to rejoice in daily bread amidst this world’s thistles and thorns. To walk with the Lord, we must become holy, for He is holy, and to help us become holy, the Lord invites us to walk with Him.

We each have a story. As Sister Gong and I meet you—Church members and friends in many places and circumstances—your stories of holiness to the Lord in everyday life inspire us. You live seven Cs: communion with God, community and compassion with each other, commitment and covenant with God, family, and friends—centered in Jesus Christ.

Growing evidence highlights this striking fact: religious believers are on average happier, healthier, and more fulfilled than those without spiritual commitment or connection. Happiness and life satisfaction, mental and physical health, meaning and purpose, character and virtue, close social relationships, even financial and material stability—on each measure, religious practitioners flourish.

They enjoy better physical and mental health and greater life satisfaction across all ages and demographic groups.

What researchers call “religious structural stability” offers clarity, purpose, and inspiration amidst life’s twists and turns. The household of faith and community of Saints combat isolation and the lonely crowd. Holiness to the Lord says no to the profane, no to snarky cleverness at others’ expense, no to algorithms that monetize anger and polarization. Holiness to the Lord says yes to the sacred and reverent, yes to our becoming our freest, happiest, most authentic, best selves as we follow Him in faith.

What does holiness to the Lord in everyday life look like?

Holiness to the Lord in everyday life looks like two faithful young adults, married for a year, sharing with authenticity and vulnerability gospel covenants, sacrifice, and service in their unfolding lives.

She begins, “In high school, I was in a dark

meitä myös täyttämään päivittäisen elämän pyhällä – iloitsemaan jokapäiväisestä leivästä tämän maailman ohdakkeiden ja orjantappuroiden keskellä. Jotta voimme vaeltaa Herran kanssa, meidän on tultava pyhiksi, sillä Hän on pyhä, ja Herra auttaa meitä tulemaan pyhiksi kutsumalla meitä vaeltamaan Hänen kanssaan.

Meillä jokaisella on kertomus. Kun sisar Gong ja minä tapaamme teitä – kirkon jäseniä ja ystäviä monissa paikoissa ja olosuhteissa – teidän kertomuksenne Herralle pyhittäytymisestä päivittäisessä elämässä innoittavat meitä. Te elätte näiden mukaan: yhteys Jumalaan, yhteisöllisyys ja myötätunto toisiamme kohtaan, omistautuminen ja liitto Jumalan, perheen ja ystävien kanssa – keskittyneinä Jeesukseen Kristukseen.

Todisteet korostavat yhä lisääntyvässä määrin tätä hämmästyttävää tosiasiaa: uskovat ihmiset ovat keskimäärin onnellisempia, terveempiä ja tyytyväisempiä kuin ne, joilla ei ole hengellistä yhteenkuuluvuutta tai kanssakäymistä. Onnellisuus ja tyytyväisyys elämään, henkinen ja fyysinen terveys, merkitys ja tarkoitus, luonne ja hyveellisyys, läheiset sosiaaliset suhteet, jopa taloudellinen ja aineellinen vakaus – uskonnon mukaan elävät ihmiset kukoistavat kaikilla mittareilla.

Kaikissa ikä- ja väestöryhmissä he nauttivat paremmasta fyysisestä ja henkisestä terveydestä ja ovat tyytyväisempiä elämään.

Tutkijat kutsuvat tätä ”uskonnon rakenteelliseksi vakaudeksi”, joka tarjoaa selkeyttä, tarkoitusta ja innoitusta elämän eri käänteissä. Uskon perhekunta ja pyhien yhteisö taistelevat eristyneisyyttä ja ryhmässäkin koettavaa yksinäisyyttä vastaan. Pyhittäytyminen Herralle sanoo ei epäpyhälle, ei sarkastiselle nokkeluudelle muiden kustannuksella, ei algoritmeille, jotka lyövät raikoiksi vihalla ja polarisaatiolla. Pyhittäytyminen Herralle sanoo kyllä pyhälle ja kunnioittavalle, kyllä sille, että meistä tulee ihmisinä vapaimpia, onnellisimpia, aidoimpia ja parhaita, kun seuraamme Häntä uskossa.

Millaista pyhittäytyminen Herralle on päivittäisessä elämässä?

Pyhittäytyminen Herralle päivittäisessä elämässä on sitä, kun kaksi uskollista nuorta aikuisia, jotka ovat olleet naimisissa vuoden ajan, elävät aidosti ja alttiisti evankeliumin liittojen mukaan uhraten ja palvellen yhteisessä elämässään, joka on vasta muotoutumassa.

Vaimo aloittaa: ”Lukio oli elämässäni synk-

place. I felt like God wasn't there for me. One night, a text from a friend said, 'Hey, have you read Alma 36 ever?'

"As I started reading," she said, "I was overcome with peace and love. I felt like I was being given this big hug. When I read Alma 36:12, I knew Heavenly Father saw me and knew exactly how I was feeling."

She continues, "Before we got married, I was honest with my fiancé that I didn't have a great testimony of tithing. Why did God need us to give money when others had so much to give? My fiancé helped explain it's not about money but following a commandment asked of us. He challenged me to start paying tithing."

"I really saw my testimony grow," she said. "Sometimes money gets tight, but we saw so many blessings, and somehow paychecks were enough."

Also, "in my nursing class," she said, "I was the only member of the Church and the only one married. Many times I left class frustrated or crying because I felt classmates singled me out and made negative comments about my beliefs, my wearing my garments, or my being married so young."

Yet she continues, "This past semester I learned how to better voice my beliefs and be a good gospel example. My knowledge and testimony grew because I was tested in my ability to stand alone and be strong in what I believe."

The young husband adds, "Before my mission I had offers to play college baseball. Making the difficult decision, I put those offers aside and went to serve the Lord. I wouldn't trade those two years for anything."

"Returning home," he said, "I expected a difficult transition but found myself stronger, faster, and healthier. I was throwing harder than when I left. I had more offers to play than when I left, including my dream school. And, most importantly," he said, "I rely upon the Lord more than ever."

He concludes, "As a missionary I taught that Heavenly Father promises us power in our prayers, but sometimes I forget that for myself."

Our treasury of missionary holiness-to-the-

kää aikaa. Tuntui, ettei Jumala ollut apunani. Eräänä iltana eräs ystäväni tekstasi: 'Hei, oletko koskaan lukenut lukua Alma 36?'

Kun aloin lukea", vaimo sanoo, "minut valtasi rauha ja rakkaus. Tuntui kuin olisin saanut ison halauksen. Kun luin jakeen Alma 36:12, tiesin, että taivaallinen Isä näki minut ja tiesi tarkalleen, miltä minusta tuntui."

Hän jatkaa: "Ennen kuin menimme naimisiin, kerroin rehellisesti sulhaselleni, ettei minulla ollut juurikaan todistusta kymmenyksistä. Miksi Jumala tarvitsi meitä antamaan rahaa, kun muilla oli niin paljon enemmän? Sulhaseni auttoi minua selittämällä, ettei kyse ole rahasta vaan siitä, että noudatamme meille annettua käskyä. Hän haastoi minut aloittamaan kymmenysten maksamisen."

Todellakin näin todistukseni kasvavan", vaimo kertoo. "Joskus raha on tiukalla, mutta olemme nähneet hyvin paljon siunauksia, ja jotenkin palkka on riittänyt."

Hän kertoo myös: "Olin sairaanhoito-opinnoissani ainoa kirkon jäsen ja ainoa, joka oli naimisissa. Monesti lähdin tunnilta turhautuneena tai itkien, koska tunsin, että opiskelutoverit ottivat minut silmätikukseen ja esittivät kielteisiä huomautuksia uskonkäsityksistäni, garmentin käytöstäni tai siitä, että olin solminut avioliiton niin nuorena."

Kuitenkin hän jatkaa: "Tällä menneellä lukukaudella olen oppinut, miten voin paremmin ilmaista uskonkäsityksiäni ja olla hyvänä esimerkkinä evankeliumista. Tietoni ja todistukseni ovat kasvaneet, koska minua on koeteltu kyvyssäni seistä yksin ja olla vahva siinä, mihin uskon."

Nuori aviomies lisää: "Ennen lähetystyötäni sain tarjouksia pelata yliopistossa baseballia. Tein vaikean päätöksen jättää nuo tarjoukset syrjään ja lähteä palvelemaan Herraa. En vaihtaisi niitä kahta vuotta mihinkään."

Kotiin palatessani", hän kertoo, "odotin vaikeaa siirtymävaihetta, mutta huomasinkin olevani vahvempi, nopeampi ja terveempi. Heitin kovempaa kuin lähtiessäni. Sain enemmän pelaajatarjouksia kuin lähtiessäni, mukaan lukien unelmieni oppilaitokselta. Ja mikä tärkeintä", hän sanoo, "luotan Herraan enemmän kuin koskaan."

Hän toteaa lopuksi: "Lähetysaarnajana opetin, että taivaallinen Isä lupaa meille voimaa rukouksissamme, mutta joskus unohdan sen itse."

Herralte pyhitetystä lähetystyöstä koituvien

Lord blessings is rich and full. Finances, timing, and other circumstances are often not easy. But when missionaries of all ages and backgrounds consecrate holiness to the Lord, things can work out in the Lord's time and way.

Now with a 48-year perspective, a senior missionary shares, "My dad wanted me to get a college education, not go on a mission. Shortly after that, he had a heart attack and died at age 47. I felt guilty. How could I make things right with my father?"

"Later," he continues, "after I decided to serve a mission, I saw my father in a dream. Peaceful and contented, he was happy I would serve."

This senior missionary continues, "As-Doctrine and Covenants section 138 teaches, I believe my father could serve as a missionary in the spirit world. I picture my father helping our great-grandfather, who left Germany at age 17 and was lost to the family, be found again."

His wife adds, "Among the five brothers in my husband's family, the four who served missions are the ones with college degrees."

Holiness to the Lord in everyday life looks like a young returning missionary who learned to let God prevail in his life. Earlier, when asked to bless someone who was very sick, this missionary said, "I have faith; I will bless him to recover. Yet," the returning missionary says, "I learned in that moment to pray not for what I wanted but for what the Lord knew the person needed. I blessed the brother with peace and comfort. He later passed away peacefully."

Holiness to the Lord in everyday life feels like a spark arcing across the veil to connect, comfort, and strengthen. An administrator at a major university says he feels individuals he knows only by reputation praying for him. Those individuals devoted their lives to the university and continue to care about its mission and students.

A sister does her best each day, after her husband was unfaithful to her and the children. I deeply admire her and others like her. One day while folding laundry, her hand on a stack of garments, she sighed to herself, "What's the

siunausten aarrekammioimme on kallisarvoinen ja täynnä. Raha-asiat, aikataulu ja muut olosuhteet eivät useinkaan ole helppoja. Mutta kun kaikenikäiset ja -taustaiset lähetyssaarnaajat pyhittäytyvät Herralle, asiat voivat järjestyä Herran hyväksi näkemänä aikana ja Hänen tavallaan.

Nyt 48 vuoden näkökulmalla eräs vanhempi lähetyssaarnaaja kertoo: "Isäni halusi, että hankin yliopistokoulutuksen enkä lähde lähetystyöhön. Pian tämän jälkeen hän sai sydänkohtauksen ja kuoli 47-vuotiaana. Tunsin syyllisyyttä. Kuinka voisin korjata tilanteen isäni kanssa?"

Hän jatkaa: "Kun myöhemmin päätin palvella lähetystyössä, näin isäni unessa. Hän oli rauhallinen ja tyytyväinen ja iloinen siitä, että halusin palvella."

Tämä vanhempi lähetyssaarnaaja jatkaa: "Kuten luku OL 138 opettaa, uskon, että isäni voi palvella lähetyssaarnaajana henkimaailmassa. Näen mielessäni isäni auttamassa isoisoisäämme, joka lähti Saksasta 17-vuotiaana ja joutui kadoksiin suvulta, löytymään jälleen."

Hänen vaimonsa lisää: "Mieheni perheen viidestä veljeksestä neljä on ollut lähetystyössä, ja heillä on korkeakoulututkinto."

Pyhittäytyminen Herralle päivittäisessä elämässä on sitä, kun kotiin palaava lähetyssaarnaaja on oppinut, kuinka antaa Jumalan vallita elämässään. Aiemmin, kun tätä lähetyssaarnaajaa pyydettiin antamaan siunaus eräälle hyvin sairalle henkilölle, hän sanoi: "Minulla on uskoa, ja siunaan hänet toipumaan." "Opin kuitenkin", tämä kotiin palaava lähetyssaarnaaja kertoo, "tuossa hetkessä rukoilemaan – en sitä, mitä itse halusin – vaan sitä, mitä Herra tiesi tämän henkilön tarvitsevan. Siunasin veljeä rauhalla ja lohdulla. Myöhemmin tämä veli kuoli rauhallisesti."

Pyhittäytyminen Herralle päivittäisessä elämässä tuntuu olevan kuin kipinä, joka kohoaa verhon toiselle puolelle yhdistämään, lohduttamaan ja vahvistamaan. Erään suuren yliopiston hallintovirkamies sanoo tuntevansa, kuinka henkilöt, jotka hän tietää vain näiden maineen perusteella, rukoilevat hänen puolestaan. Nämä henkilöt ovat omistaneet elämänsä yliopistolle ja välittävät edelleen sen tehtävästä ja opiskelijoista.

Eräs sisar tekee parhaansa joka päivä aviomiehen oltuauskoton hänelle ja lapsille. Ihailen syvästi tätä sisarta ja muita hänen kaltaisiaan. Eräänä päivänä pyykkejä viikatessaan käsi vaatekasan päällä hän huokaisi itsekseen: "Mitä järkeä

point?” She felt a tender voice assure her, “Your covenants are with me.”

For 50 years, another sister yearned for a relationship with her father. “Growing up,” she says, “there were my brothers and my dad, and then there was me—the only daughter. All I ever wanted was to be ‘good enough’ for my dad.

“Then my mom passed away! She was my only liaison between my dad and me.

“One day,” the sister said, “I heard a voice say, ‘Invite your dad and take him to the temple with you.’ That was the beginning of a twice-a-month date with my daddy to the house of the Lord. I told my dad I loved him. He told me he loved me too.

“Spending time in the house of the Lord has healed us. My mom could not help us on earth. It took her being on the other side of the veil to help mend what was broken. The temple completed our journey to wholeness as an eternal family.”

The father says, “The temple dedication was a great spiritual experience for me and my only daughter. Now we attend together and feel our love strengthen.”

Holiness to the Lord in everyday life includes tender moments when loved ones pass. Earlier this year, my dear mother, Jean Gong, slipped into the next life days before her 98th birthday.

If you asked my mother, “Would you like rocky road, white chocolate ginger, or strawberry ice cream?” Mom would say, “Yes, please, may I taste each one?” Who could say no to your mother, especially when she loved all of life’s flavors?

I once asked Mom which decisions had most shaped her life.

She said, “Being baptized a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints and moving from Hawaii to the mainland, where I met your father.”

Baptized as a 15-year-old, the only member of her large family to join our Church, my mother had covenant faith and trust in the Lord that blessed her life and all our family generations. I miss my mother, as you miss members in your family. But I know my mother is not gone. She is just not here now. I honor her and all who pass as valiant examples of everyday holiness to the Lord.

tässä on?” Hän tunsi hellän äänen vakuuttavan hänelle: ”Olet solminut liittosi minun kanssani.”

Toinen sisar kaipasi 50 vuoden ajan suhdetta isäänsä. ”Kun vartuin”, hän kertoo, ”oli veljeni ja isäni, ja sitten olin minä – ainoa tytär. Muuta en ikinä halunnut kuin olla ’riittävän hyvä’ isälleni.

Sitten äitini kuoli! Hän oli ainoa siteeni isän ja minun välillä.

Yhtenä päivänä”, tämä sisar kertoo, ”kuulin äänen sanovan: ’Kutsu isäsi mukaan kanssasi temppeliin.’ Siitä alkoivat kaksi kertaa kuukaudessa treffit isäni kanssa Herran huoneessa. Sanoin isälleni, että rakastan häntä. Häinkin sanoi rakastavansa minua.

Aika Herran huoneessa on parantanut meidät. Äiti ei pystynyt auttamaan meitä maan päällä. Hänen piti olla verhon tuolla puolen, jotta hän voi auttaa korjaamaan sen, mikä oli rikkoutunut. Temppeli täydensi matkamme eheyteen iankaikkisena perheenä.”

Isä sanoo: ”Temppelin vihkiminen käyttöön oli suuri hengellinen kokemus minulle ja ainoalle tyttärelleni. Nyt käymme siellä yhdessä ja tunemme rakkautemme vahvistuvan.”

Pyhittäytyminen Herralle päivittäisessä elämässä sisältää ne herkat hetket, kun rakkaat ihmiset menehtyvät. Aiemmin tänä vuonna rakas äitini Jean Gong siirtyi seuraavaan elämään muutama päivä ennen 98-vuotissyntymäpäiväänsä.

Jos äidiltäni olisi kysytty, haluaisiko hän rocky road-, valkosuklaa-inkivääri- vai mansikkajäätelöä, äitini olisi sanonut: ”Kyllä kiitos, saanko maistaa jokaista?” Kuka vastaisi äidilleen kieltävästi, etenkin kun hän rakasti elämän kaikkia makuja?

Kysyin kerran äidiltä, mitkä päätökset olivat muokanneet hänen elämänsä eniten.

Hän sanoi: ”Se, että minut kastettiin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseneksi ja että muutin Havaijista manteelelle, missä tapasin isäsi.”

Äidillääni, joka kastettiin 15-vuotiaana ja joka oli suuren perheensä ainoa kirkkoon liittynyt jäsen, oli liiton mukainen usko ja luottamus Herraan, mikä siunasi hänen elämänsä ja kaikkia perheemme sukupolvia. Kaipaani äitiäni, kuten tekin kaipaatte perheenne jäseniä. Mutta tiedän, ettei äitini ole poissa. Hän ei vain juuri nyt ole täällä. Kunnioitan häntä ja kaikkia, jotka kuolevat uskollisina esimerkkeinä päivittäisestä pyhittäytymisestä Herralle.

Of course, holiness to the Lord in everyday life includes coming more often to the Lord in His holy house. This is true whether we are Church members or friends.

Three friends came to the Bangkok Thailand Temple open house.

“This is a place of super healing,” said one.

In the baptistry, another said, “When I am here, I want to be washed clean and never sin again.”

The third said, “Can you feel the spiritual power?”

With nine sacred words, our temples invite and proclaim:

“Holiness to the Lord.

“The House of the Lord.”

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other and prepares us to live with God our Father, Jesus Christ, and our loved ones.

As did my friend, you may wonder if your Heavenly Father loves you. The answer is a resounding, absolute yes! We can feel His love as we make holiness to the Lord ours each day, happy and forever. May we do so, I pray in the sacred name of Jesus Christ, amen.

Tietenkin pyhittäytymiseen Herralle päivittäisessä elämässä sisältyy se, että tulee entistä useammin Herran luo Hänen pyhässä huoneessaan. Tämä pätee niin meihin kirkon jäseniin kuin ystäviinkin.

Kolme ystävää tuli Bangkokin temppelin avoimien ovien tilaisuuteen Thaimaassa.

”Tämä on loistavan parantumisen paikka”, sanoi yksi.

Toinen sanoi kastehuoneessa: ”Kun olen täällä, haluan tulla pestyksi puhtaaksi enkä enää koskaan tehdä syntiä.”

Kolmas sanoi: ”Voitteko tuntea hengellisen voiman?”

Neljällä pyhällä sanalla temppelimme kutsuvat ja julistavat:

”Herralle pyhitetty,

Herran huone.”

Herralle pyhittäytyminen tekee päivittäisestä elämästä pyhää. Se vie meitä lähemmäksi Herraa ja toisiamme ja tekee meistä onnellisempia sekä valmistaa meitä asumaan Isämme Jumalan, Jeesuksen Kristuksen ja rakkaidemme luona.

Ystäväni tavoin tekin saatatte miettiä, rakastaako taivaallinen Isänne teitä. Vastaus on raikuva, ehdoton kyllä! Voimme tuntea Hänen rakkauttaan, kun teemme pyhittäytymisestä Herralle omakohtaista joka päivä, iloisina ja ikuisesti. Rukoilen, että teemme niin Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen.